

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5987/2539

บริษัท ปทุมธานีตั้งคະกาญจน์ จำกัดโจทก์ บริษัท สยามซีแซค จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 4,

พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เชื้อ พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 1

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คโดยเข้าใจว่ามีสิทธิหักกลบลบหนี้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด
ท.เนื่องจากโจทก์มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องรับรู้หนี้ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดท.จะต้องชดใช้ให้แก่จำเลย
ทั้งสองดังนี้ย่อมมิใช่เป็นการกระทำโดยทุจริตจึงไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
อันเกิดจากการใช้เช็คมาตรา4(5)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91, 83 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูลให้ประทับฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 (ที่ถูกควรเป็นมาตรา 4(5)) เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91 รวม 2 กระทง จำเลยที่ 1 ปรับกระทงละ 60,000 บาทรวมเป็นเงิน 120,000 บาท จำเลยที่ 2 จำคุกกระทงละ 1 ปีรวมเป็นโทษจำคุก 2 ปี จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดในกระทงที่ 2 ให้ปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 40,000 บาท และให้จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 11 เดือน นอกจากนี้แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่าจำเลยทั้งสองได้กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่โจทก์มีนายบุญเกียรติ กรรมการของโจทก์และนายยงยุทธ กิจนพเกียรติหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สเปิดความว่า เดิมจำเลยทั้งสองเคยประมูลขายรถยนต์ให้แก่กรุงเทพมหานครมาแล้วสองครั้ง ครั้งละ 5 คัน หลังจากจำเลยทั้งสองประมูลขายรถยนต์ได้แล้ว จำเลยทั้งสองซื้อหัวรถและโครงรถจากโจทก์ไปว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกเพื่อส่งมอบให้แก่กรุงเทพมหานคร ต่อมาเมื่อเดือนพฤษภาคม 2534 จำเลยทั้งสองประมูลขายรถยนต์ให้กรุงเทพมหานครได้อีก 5 คัน เป็นครั้งที่ 3 จำเลยทั้งสองซื้อหัวรถและโครงรถจากโจทก์เพื่อไปว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกอีก โดยโจทก์ส่งมอบหัวรถและโครงรถ 3 คันแรกให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สวันที่ 8, 9 และ 10 กรกฎาคม 2534 ตามเอกสารหมายเลข ล.39 ถึง ล.41 แต่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สไม่ยอมต่อกระบะและอุปกรณ์การยกให้เนื่องจากเช็คซึ่งจำเลยทั้งสองสั่งจ่ายชำระหนี้ค่าจ้างต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกสองครั้งแรกธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คโจทก์โดยนายบุญเกียรติ ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนชั่นแนลพิกเจอร์สโดยนายยงยุทธและจำเลยทั้งสองตกลงกันว่า ให้โจทก์เป็นผู้ว่าจ้างต่อกระบะและอุปกรณ์

เครื่องยกในครั้งที่ 3 แทน ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติจึงยอมต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกให้วันที่ 8 ตุลาคม 2534 โจทก์ส่งมอบหั่วรถและโครงรถอีก 2 คันให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติตามเอกสารหมายเลข 42 และ 43 และวันที่ 28 ตุลาคม 2534 ได้ทำสัญญาซื้อขายรถทั้งห้าคันไว้ตามเอกสารหมายเลข 4 จำเลยทั้งสองออกเช็ครวม 3 ฉบับ ชำระค่าหั่วรถโครงรถและค่าต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกให้แก่โจทก์ตามเอกสารหมายเลข 14 จ.16 และ จ.51 ประกอบเอกสารหมายเลข 53 เมื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อรถทั้งห้าคันเสร็จโจทก์ได้มอบอำนาจให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้รับรถจากห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติแทนและจำเลยทั้งสองได้นำรถไปมอบให้กรุงเทพมหานครแล้ว เห็นว่าพฤติการณ์ที่โจทก์กับห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติและจำเลยทั้งสองตกลงกันให้โจทก์เป็นผู้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยก และหลังจากต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกเสร็จแล้ว ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสองไปปรับรถตามเอกสารหมายเลข 1 โดยหนังสือดังกล่าวมีข้อความทำนองว่าจำเลยทั้งสองเป็นผู้ว่าจ้างให้ต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยก แสดงว่าโจทก์รับรู้ถึงปัญหาที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติมีหนี้ติดค้างกันกับจำเลยทั้งสองเนื่องมาจากจำเลยทั้งสองว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกที่จำเลยทั้งสองซื้อหั่วรถและโครงรถมาจากโจทก์สองครั้งแรกข้อเท็จจริงนี้จำเลยที่ 2 เบิกความว่าในการว่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกสองครั้งแรกจำเลยทั้งสองมีหนี้ติดค้างกับห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติ เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกในสองครั้งแรกล่าช้าเป็นเหตุให้จำเลยทั้งสองถูกกรุงเทพมหานครปรับตามสัญญาเป็นเงิน 2,057,360 บาท ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติขอใช้ให้จำเลยทั้งสองครั้งหนึ่งยังคงเป็นหนี้จำเลยทั้งสองอยู่ 1,028,680 บาท ส่วนเช็คที่จำเลยทั้งสองชำระค่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกสองครั้งแรกบางฉบับธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินนั้นห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติได้ฟ้องจำเลยทั้งสองให้ชำระหนี้ตามเช็คและจำเลยทั้งสองตกลงใช้หนี้ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติเรียบร้อยแล้ว ตามบันทึกเอกสารหมายเลข 13 ความข้อนี้นายยงยุทธ พยานโจทก์ก็เบิกความเจือสมคำเบิกความของจำเลยที่ 2 ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติได้ขอใช้เงินที่จำเลยทั้งสองที่ถูกกรุงเทพมหานครปรับแล้วครั้งหนึ่ง ส่วนที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คที่จำเลยทั้งสองชำระค่าต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกสองครั้งแรกนั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติได้รับชำระจากจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติเป็นหนี้จำเลยทั้งสองเนื่องมาจากจำเลยทั้งสองถูกกรุงเทพมหานครปรับอยู่อีก 1,028,680 บาท เมื่อโจทก์มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับหนี้ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติจะต้องขอใช้แก่จำเลยทั้งสองเพราะเป็นฝ่ายผิดสัญญาต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกล่าช้าเป็นเหตุให้จำเลยทั้งสองถูกปรับแม้หนี้ระหว่างจำเลยทั้งสองกับห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติเป็นเรื่องส่วนตัวแต่โจทก์ก็รับรู้จนรับอาสาเป็นผู้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์นพเกียรติให้ต่อกระบะและอุปกรณ์เครื่องยกครั้งที่ 3 ประกอบกับก่อนที่จำเลยทั้งสองจะมีหนังสือเอกสารหมายเลข จ.19 และ จ.20 ห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็ค จำเลยทั้งสองมีหนังสือแสดงเจตนาขอหักกลบลบหนี้ไปยังนายยงยุทธตามเอกสารหมายเลข 2 นอกจากนี้เหตุผลที่จำเลยทั้งสองห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คตามเอกสารหมายเลข จ.19 และ จ.20 ก็ระบุว่าจำเลยทั้งสองประสงค์จะ

หักกลบลบหนี้ตามเช็คบางส่วนเนื่องมาจากโจทก์เข้ามาเกี่ยวข้องรับรู้หนี้ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนทเพียร์ติจะต้องคดีใช้ให้แก่จำเลยทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองห้ามธนาคารให้ใช้เงินตามเช็คสองฉบับตามฟ้องโดยเข้าใจว่าจำเลยทั้งสองมีสิทธิหักกลบลบหนี้กับห้างหุ้นส่วนจำกัดไทยอินเตอร์เนทเพียร์ติเนื่องจากโจทก์มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องรับรู้ดังกล่าว จึงมิใช่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นอันจะเป็นการกระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(1) จำเลยจึงไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4(5) เมื่อการกระทำของจำเลยทั้งสองไม่มีความผิดจึงไม่ต้องวินิจฉัยปัญหาอื่นตามฎีกาของจำเลยทั้งสองอีก ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองมีความผิดและลงโทษจำเลยทั้งสองมานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น"พิพากษากลับ ให้ยก ฟ้อง

องค์คณะ

ทองเลื่อน พูลพิพัฒน์ · ชลอ ทองแย้ม · ทวิช กำเนิดเพชร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5987/2539>